

Zde je důvod, proč by porážka Ukrajiny mohla znamenat konec NATO v jeho současné podobě

 infokurýr.cz/n/2023/09/11/zde-je-duvod-proc-by-porazka-ukrajiny-mohla-znamenat-konec-nato-v-jeho-soucasne-podobe

kurýr

11. září 2023

Blok se příliš opírá o vysoce nepravděpodobný úspěch Kyjeva, a proto dělá vše, co může, aby konflikt prodloužil

Zatímco zástupná válka Západu na Ukrajině neúprosně sklouzne k naprostému selhání, neokonzervativci stojící za debaklem čelí zmenšujícím se cestám k ústupu.

Časné přesvědčení, že Rusko ve své současné podobě zkolabuje pod tlakem nejtvrděšího sankčního režimu v historii, se nenaplnilo. Po raných ruských chybných kalkulacích na bojišti nenásledovalo vojenské zhroucení, ale pragmatická ukázka strategické přizpůsobivosti, která je ve vojenských válečných místnostech Západu s nechtí obdivována. Ruská armáda, která se ani zdaleka nerozpadla, se obrnila k odvážným rozhodnutím ustoupit, když je to rozumné, a postupovat, když je to nutné, což se obojí ukázalo pro jejich ukrajinské protivníky zničující. Z toho vyplývá, že když západní politické elity, které tento konflikt kultivovaly, nahlíží do další zimy politické, vojenské a potenciálně ekonomické nespokojenosti, je to nyní, kdy potenciálně čelíme nejnebezpečnějšímu období v Evropě od vypuknutí druhé světové války.

Katalyzátorem širší války v Evropě ve skutečnosti není omezený konflikt na Ukrajině sám o sobě, který začal v roce 2014 a který byl západními mocnostmi téměř deset let převážně ignorován. Skutečným problémem je, že NATO, které je v současné době zapojeno do zástupné války s Ruskem, čelí scénáři „zatraceně, pokud to uděláte, a zatraceně, pokud to neuděláte“ ohledně své rostoucí vojenské angažovanosti na Ukrajině. Pokud bude blok vedený USA dále eskalovat, jak se rýsuje porážka, mohlo by to pravděpodobně vést k přímé konfrontaci s Ruskem. Pokud tak

neučiní, jeho zástupce se zhroutí a zanechá Rusko vítězným, což byl osud kdysi v Bruselu, Washingtonu a Londýně naprosto nemyslitelný, ale nyní se stává děsivou realitou.

Taková porážka by byla zničující a potenciálně konečná pro prestiž a pověst celé značky NATO. Koneckonců, navzdory tomu, že Sovětský svaz již dávno neexistuje, blok se stále prodává jako nepostradatelná hráz proti domnělé ruské expanzivnosti. V případě stále pravděpodobnější ukrajinské porážky se tento „nezbytný partner“ v „boji proti Rusku“ ukáže jako naprosto impotentní a do značné míry irelevantní. Ještě cyničtější je, že obrovskému americkému zbrojnímu průmyslu by byl odepřen obrovský a lukrativní trh. Jak tedy může stroj s mnoha miliardami dolarů, který prorokoval absolutní vítězství proti Rusku, vůbec začít uvažovat o porážce? A jak vysocí byrokraté EU jako Ursula Von der Leyenová sestupují ze své kvazináboženské oddanosti „věci“ naprosté porážky Ruska? kterou bezostyšně evangelizovala přes rok a půl? A konečně, jak americká administrativa, která šla politicky, morálně a ekonomicky „všichni“ proti Rusku na Ukrajině, uvažuje o tom, co se rovná stále nevyhnutelnější evropské verzi Afghánistánu 2.0?

přijďte podpořit celonárodní setkání

ČESKO PROTI VLÁDĚ

vystupující
HUBŘICH RAJCHL
PŘEDKVA PRO
IANA ZWYRTEK HAMPLONÁ
SENÁTORKA
VIDLÁK
BLONK
I HUBŘICH RAJCHL

16. 9. 2023
14.00 hod.
VÁCLAVSKÉ
NÁMĚSTÍ

DEMISE!

www.ceskoprotivlade.cz

Budou muset udělat dvě věci: Zaprvé najít někoho, kdo by mohl za svou porážku vinit, a zadruhé najít nového nepřítele, na kterého by odvrátili veřejné mínění. „Někoho, kdo je vinen“ bude docela snadné identifikovat – příběh bude plný útoků na státy jako Maďarsko, Čína a do jisté míry Indie, které budou obviněny z „podkopávání jednotného úsilí potřebného k izolaci a porážce Ruska. “

Ústředním bodem tohoto příběhu bude také obviňování samotné Ukrajiny. Západní média zajistí, že bude označena za neschopnou „vzít lék“ nabízený NATO, a proto bude nést následky, neposlouchá západní vojenské rady, nevyužívá západní pomoc správně a samozřejmě – vzhledem k tomu, že Zelenskyj udělal jen málo vypořádat se s endemickou korupcí na Ukrajině – tato skutečnost bude proti němu snadno vyzbrojena a použita k namazání uhlazeného příběhu „pokoušeli jsme se jim pomoci, ale před nimi se prostě nedali zachránit“.

Příběh „přesunout pozornost k jinému nepříteli“ je nejjednodušší a nejzřejmější – bude to Čína. NATO se již snaží rozšířit svůj vliv v Asii, mimo jiné prostřednictvím plánované „styčné kanceláře“ v Japonsku. Narativ „Čína je skutečnou hrozbou“ neustále probublává na povrch v západních médiích.

A co je nejvíce znepokojivé, pokud by západní mocnosti nedokázaly obhájit „věrohodné popření“ viny za tuto válku, vždy existuje možnost ji dále eskalovat. Taková eskalace by mohla rychle vést k přímé konfrontaci mezi NATO a Ruskem, což by žádný jasný pozorovatel na žádné straně debaty nemohl nebo neměl uvažovat. Problém je v tom, že racionální hodnocení a vyjednávání jsou ve Washingtonu a Kyjevě tak vzácné, že ničující eskalace by mohla být, docela pozoruhodně, považována za možnost pomýlenými poradci think-tanku neokonzervativců, kteří mají nepřiměřený vliv na stále zoufalejší politickou třídu ve Washingtonu a Bruselu. V případě, že NATO skutečně schválí přímou intervenci na Ukrajině, samozřejmě

Dalo by se namítnout, že proces distancování se od Ukrajiny již začal, počínaje rozpaky, kterým Zelenskij čelil na nedávném summitu NATO, a postupující otevřenými spory mezi západními „partnery“ ohledně toho, zda dát Ukrajině ještě smrtelnější zbraně, aby se v podstatě pojistila. -zničení.

Od této chvíle je jedna věc naprosto jasná, nic se nestane náhodou, pokud jde o interakci EU a NATO se Zelenského režimem. Cokoli přijde potom, může být potřeba otočit oběma směry, buď se vytáhnout, nebo eskalovat. Názorným příkladem je hra na obviňování, která je otevřeně vedena kolem zjevného selhání ukrajinské protiofenzivy, s otevřeným osočováním v západních médiích ze strany ukrajinských představitelů, jako je velvyslanec v Německu Alexej Makejev. Nejvyšší muž Kyjeva v Německu nedávno obvinil Západ z krvavého selhání nešťastného projektu a naznačil, že to bylo výhradně kvůli evropským a americkým zpožděním v dodávkách zbraní a hotovosti do Kyjeva. Podle velvyslance právě toto selhání Západu zřejmě umožnilo Rusům vybudovat obranu na východní Ukrajině,

Ve skutečném světě byla protiofenzíva, která se nyní stala zpomalenou pohromou, telegrafována Rusům a širšímu světu téměř rok a bude jistě připomínána jako jedno z největších vojenských neštěstí v historii. Skutečnost, že ukrajinský režim otevřeně propagoval své záměry, dokonce i hlasitě poukazoval na cestu útoku a strategické cíle, tak jako Makejev pohodlně ignorují. Nyní se zdá být zřejmé, že Kyjev věřil, že jeho zjevné řinčení šavlí podnítl rychlejší a větší dodávky zbraní od jeho stále více znepokojených partnerů – nestalo se tak, a v době, kdy těm stejným sponzorům došla trpělivost s nedostatečným pokrokem Kyjeva v otázce bojiště, bylo do očí bijící, že jakákoli ofenzíva proti dlouho připravované ruské obraně je odsouzena k nezdaru. Dosud,

Situace evokuje jakousi tragickou romantickou pošetilost, kdy Ukrajina se zoufale snaží nalákat NATO a EU až k sebevraždě, NATO a EU si hrají na rezervovaného milence; nikdy neuvažovali o

svatbě, ale byli ochotni dovolit svému obdivovateli, aby se vrhl na oštěpy skutečného objektu jejich pozornosti – Ruska. Samozřejmě, skutečným problémem, který nyní zaměstnává kabalou EU-NATO, je to, jak přežít tuto lacinou záležitost a jít dál. Zatímco nešťastný Jens Stoltenberg by nás přiměl věřit, že NATO nikdy nebylo silnější, realita je mnohem méně růžová pro „obrannou alianci“, která si bombardovala cestu přes Evropu a Střední východ a nyní se snaží expandovat do Pacifiku. Realita je taková, že ukrajinský konflikt by mohl NATO zničit. Stal se něčím jako moderní Liga národů, zběhlá v napomínání malých ryb, ale naprosto neschopná postavit se špičce k patě s jakýmkoliv rovnocenným protivníkem, neúspěšnou politickou institucí, vydávající se za vojenskou alianci, která by se ve skutečnosti zhroutila tváří v tvář přímé výzvě ze strany Ruska nebo Číny. Samozřejmě se zdá, že i NATO svévolně propadlo kouzlu vlastní propagandy.

Velkou otázkou nyní je, zda by blok ve skutečnosti uvažoval o přímé konfrontaci s Ruskem na Ukrajině? Nebo se západní politické elity, které postavily lešení, na kterém nyní hoří ukrajinský konflikt, rozhodnou zvrátit obviňováním nebo eskalovat zoufalstvím?

Jedna věc je nesporná: Osud NATO a jeho důvěryhodnost jako „obranné aliance“ je neodvolatelně propojena s výsledkem ukrajinského konfliktu, ale protože NATO je ve skutečnosti spíše politickou než vojenskou institucí, tyto zásadní otázky nikdy nebudou diskutovány otevřeně, protože odpovědi by byly podobné, jako by kněz oznamoval z kazatelny neexistenci Boha.

*Chay **Bowes** , novinář a geopolitický analytik, magistra strategických studií*

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST
www.stranapro.cz
